

Srdeční komory na povel tlukou,
ba ani ruce to nemají v rukou.
Šárka si se všemi svéhlavě mává,
všechno to utíká tam, kam chce hlava.

Doběhnout do cíle!
Pak, ještě k tomu,
nasednout na kolo,
vyrazit domů.

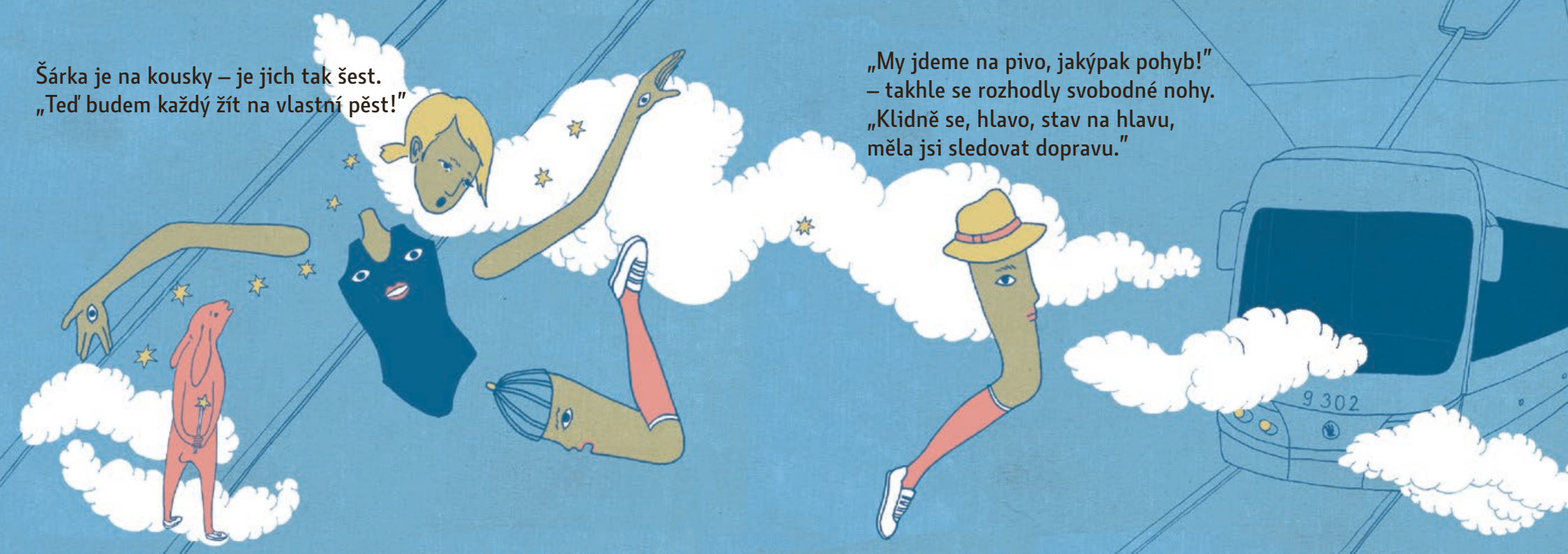

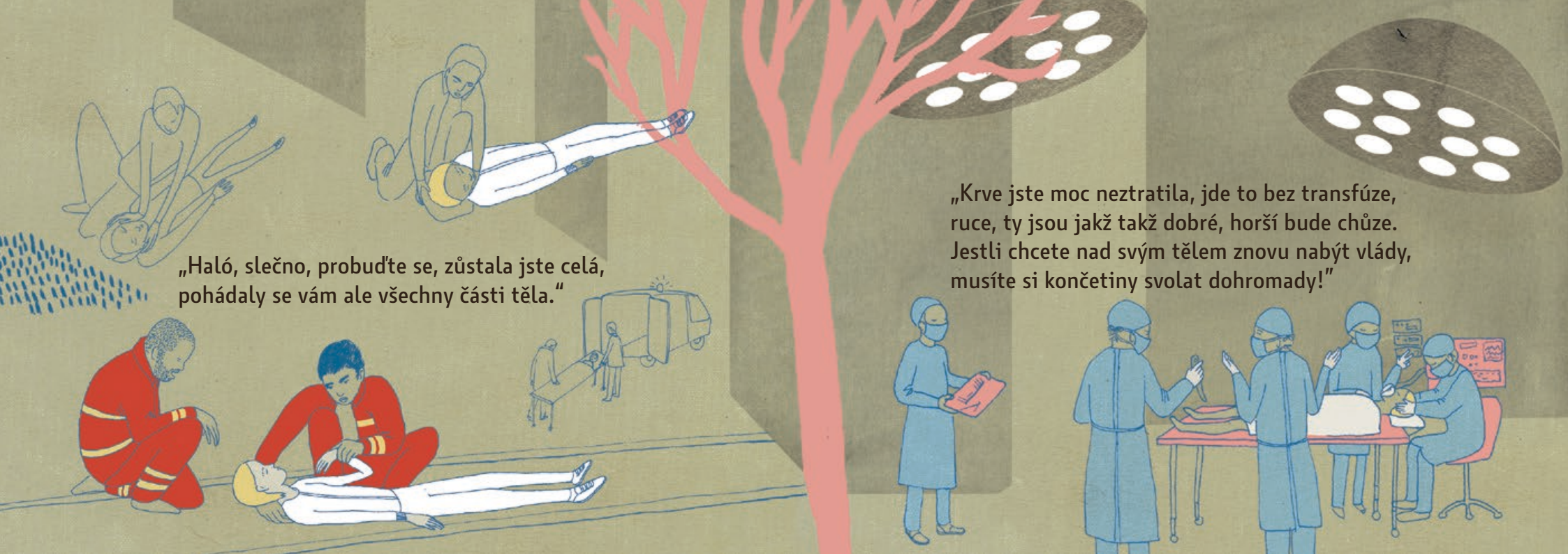
Ted' už jen zatočit doleva
okolo maršála Koněva.

Jenomže *krrrr, bum, třísk,*
zrovna v tu ránu
se nikdo nedíval
na druhou stranu.

Šárka je na kousky – je jich tak šest.
„Teď budu každý žít na vlastní pěst!”

„My jdeme na pivo, jakýpak pohyb!”
– takhle se rozhodly svobodné nohy.
„Klidně se, hlavo, stav na hlavu,
měla jsi sledovat dopravu.”

„Haló, slečno, probud'te se, zůstala jste celá,
pohádaly se vám ale všechny části těla.“

„Krvе jste moc neztratila, jde to bez transfúze,
ruce, ty jsou jakž takž dobré, horší bude chůze.
Jestli chcete nad svým tělem znovu nabýt vlády,
musíte si končetiny svolat dohromady!“